

سازمان دموکراتیک یارسان و مسئله مبارزه مسلحانه

جامعه یارسان در طول تاریخ هزار ساله‌ی خود، از دوران بالویل (سده دوم هجری) تا کنون، در تناسب با موقعیت خود و با توجه به شرایط سیاسی و اجتماعی غالب با تیزبینی، هوشیاری و دوربینی گزینه‌های ابزار مبارزاتی خود را انتخاب کرده است و هستی‌گرایی یا خودکوهرگری یارسان بعنوان معنا و هدف زندگی آزاد هسته این نگرش مبارزاتی را تشکیل داده است. جامعه یارسان با داشتن و برخوردار بودن از نظام اخلاقی، فلسفه زندگی و هویت اجتماعی، تاریخی و فرهنگی منحصر بخود دارای منش و رفتار خاص اجتماعی و سیاسی بوده است. بدلیل داشتن نظام ارزشی متفاوت، جامعه یارسان بیشتر از دیگر جوامع مورد تهاجم و تعرض قرار گرفته است. در کنار سیاست همه‌جانبه‌ی امحاء و نابودی موجودیت فیزیکی جامعه یارسان نهادهای اداری و دستگاه‌های سیاسی، سیاست ذوب کردن به تحلیل بردن آن در فرهنگ غالب سیاسی و اجتماعی حاکم، یعنی اسلام، سیستماتیک اعمال نموده و آنرا به پیش برده‌اند. مبارزات جامعه یارسان بر محور "بقاء"، "بودن" و "ماندن" شکل گرفته است و به همین دلیل با دقت و هوشیاری و محاسبه‌های دوراندیشانه گزینه‌های رفتاری و عملی خود را برای اتخاذ موضع برگزیده است.

جمهوری اسلامی که ادعای رهبری سیاسی، فرهنگی و هویتی اردوگاه شیعه اسلام سیاسی می‌کند از همان روزهای اول به سر کار آمدن و قدرت گرفتن سیاستهای تهدیدآمیز و خطرناکی علیه نظام فکری، فلسفی، اخلاقی و دیگر ارزشهای اجتماعی جامعه یارسان اعمال کرده است. جامعه یارسان در تمام زمینه‌های زندگی اجتماعی خود در ابعاد وسیعی زیر حمله سیاستهای "ذوب" و آسیمیلانیونی نظام و نهادهای مربوطه آن قرار گرفته است. جامعه یارسان از هیچگونه حقوقی نسبت به دیگر شهروندان ساکن ایران برخوردار نیستند در حالی که در اصل 19 و 20 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ذکر شده است که مردم ایران از هرگونه قوم و قبیله‌ای که باشند از حقوق مساوی برخوردارند و رنگ، نژاد، زبان و مانند اینها سبب امتیاز نخواهد شد، چونکه جامعه یارسان با مشخصه‌ی اجتماعی خود دارای رسمیت حقوقی در قانون اساسی نیست (اصل 12 و 13). بدین دلیل نهادهای باصلاح انقلابی و سرکوبگر بدون هیچ‌گونه موانع قانونی و حقوقی آشکارا با اعمال خشونت "شخصیت" حقوقی و ذاتی فرد یارسانی تحقیر و تضعیف می‌کنند و این در حالی است که اصل 23 قانون اساسی تفتیش عقاید و توهین به سایر ادیان را ممنوع کرده است. اما این قانون هرگز و در هیچ زمانی برای پیروان دین یاری رعایت نشده و دائم مورد آزار و اذیت و توهین قرار می‌گیرند.

مناطق محل سکونت مردم یارسان از لحاظ اقتصادی، که بیشتر بر اساس کشاورزی و دامداری استوار است، از عقب افتاده‌ترین مناطق کشور است و تولیدات دامداری و کشاورزی آن نه‌اینکه صنعتی شده است، بلکه حتی توان رقابت در بازار داخلی از آن گرفته شده است. آتش سوزی در جنگلها و نابودی بیشه‌ها زندگی حیات جانوران وحشی را به خطر انداخته است و خیلی از گونه‌های جانوران وحشی منقرض شده‌اند یا در حال انقراض هستند. شرایط سخت و نامساعد اقتصادی نتیجه و عواقب سیاستهای تبعیض آمیز و هدفمند رژیم در این منطقه است.

وضعیت اقتصادی اثر منفی روی حیات اجتماعی گذاشته است و ناهنجاریهای مزمن کانون و هسته خانواده را به چالش کشیده است و آن را با تهدید نابودی و فروپاشی روبرو کرده است. خودکشی، طلاق و اعتیاد قدیمی‌ترین نهاد و واحد اجتماعی انسان، که خانواده است، بی‌معنی و بی‌ربط کرده است. سیاست "گزینش" در نظام آموزشی و شغلی امکان تحصیل و شغل از فرد یارسانی که می‌خواهد با آن هویت معرفی شود امری دست نیافتنی و رؤیایی بیش نیست و بدین دلیل افراد یارسانی زیادی دست به خودسانسوری هویتی می‌دهند که در نهایت منجر به بحران هویت، احساس شرم و شکست، ناراحتیهای روانی و دیگر عوارض روحی می‌گردد و همبستگی و تعلق اجتماعی را با تهدید مواجه می‌کند. جای امید و خوشبختی است که کسانی از دل این جامعه آستین همت را بالا برده‌اند و با قدرت پیکار و بیداری در میان مردم خود دست به تلاش "خودشناسی" و "خودباوری" زده‌اند و حرکت خود را تبدیل به سپر دفاع، مقاومت و اعتماد به نفس در مقابل حملات رژیم کرده‌اند.

مناطق یارسان به حکم قانون اجباری طبیعت تبدیل به منطقه حائل " Buffer Zone " بین پایگاه خاستگاه دو بال اسلام سیاسی شیعه و سنی شده است و حیات سیاسی و اجتماعی خود را با توجه به این واقعیت تنظیم می کند، و بی شک نیز تحت تأثیر آن نیز قرار می گیرد. جامعه یارسان بارها نیز از طرف دیگر نیروهای اجتماعی جوامع اسلامی که منبع مورد تغذیه فکری و رفتاری اسلام سیاسی است مورد توهین و تجاوز قرار گرفته است. اما جامعه یارسان با وجود این تهدید و چالش نه اینکه بعنوان قدرت اجتماعی بمثابهی "منطقه حائل" بین جامعه اسلامی شیعه و سنی عمل می کند، بلکه تا به امروز نیز توانسته است توازن و قدرت سیاسی و اجتماعی خود را نیز حفظ کند و با رویکرد مدارا توأم با احترام و انتخاب گزینه های تعامل گرا از تنش و تقابل مضر تا حد امکان جلوگیری کند و به تقویت و تثبیت همزیستی مسالمت آمیز یاری برساند.

جامعه یارسان از دوران بالویل تا کنون نوع مبارزه و روش تلاش فکری و رفتاری خود را تعریف کرده است و اگر چه تن به حکومت رژیمی از نوع جمهوری اسلامی داده است، اما هیچوقت اجازه دیکته فکر و اندیشه از طرف قدرت حاکم نداده اند. این مبارزه هزار ساله بر اساس مهربانی، مدارا و مروت بوده است و تلقی آن از تنوع فکری و فرهنگی در جامعه دمکراتیک و تولرانس بوده است. زندگی مسالمت آمیز را ضامن زندگی با سعادت و عادل دانسته است.

سازمان دمکراتیک یارسان خود را میراث دار چنین رویکردی می داند. از نظر سدی مبارزه مسلحانهی در مرحلهی کنونی بیشتر از هر گروه و جغرافیا مردم یارسان و محل سکونت آنها را تبدیل به موضوعی امنیتی و اطلاعاتی برای رژیم می کند و با موانع و محدودیتهای بیشتری روبرو خواهند شد. یعنی رژیم دست بالا را در تعیین و تعریف مدل و نوع مبارزه مردم یارسان خواهد داشت.

بنظر سازمان دمکراتیک یارسان باید جامعه یارسان برای باری هر گونه تحول و تغییر سیاسی آماده باشند. واقعه ای " مهر نو" (غار نو) بدون آمادگی برنامه ریزی میتواند به ضرر و حتی نابودی جامعه یارسان منجر شود، چونکه آنوقت دیگر پیکار برای "بقاء" و " هستی" است.

سازمان دمکراتیک یارسان تلاش می کند که با دیگر سازمانهای مدنی، حقوقی و فرهنگی در داخل و خارج در هماهنگ سیستماتیک با آنها، با بصیرت و عقل، روی ساز و کارهای عملی و پراگماتیست به اجماع برسند و مبنی بر آن استراتژی مبارزاتی خود را ترسیم نمایند. گرافه گویی نیست اگر گفت که سازمانهای یارسانی باید برای تأسیس " اتاق راهبردی استراتژیکی" دست بکار شوند، و این " اتاق راهبردی استراتژیکی" باید بتواند تمام فعالیتهای مبارزاتی و سیاسی را زیر نظرنگه دارد و آنها را هماهنگ کند. جامعه یارسان باید تا حد امکان و مقدور از ساز و کارهای مبارزات مسالمت آمیز استفاده کند و برای ترویج این نوع از فرهنگ مبارزاتی در ایران و کوردستان تلاش نماید، چونکه تجربه نشان داده است که رادیکالیسم و رفتار قهرآمیز از سوی طرفهای درگیر جامعه را از دور باطل خشونت، تبعیض و ترور خارج نخواهد کرد، و در بدترین حالت گروه ها، اجتماعات و جوامع دینی، انتیکی و جنسی و غیره را با سببیت، درندگی و خشونت مورد ظلم و جنایت قرار میدهد.

کمیته مرکزی

سازمان دمکراتیک یارسان

۲۰۱۶/۹/۲۲